

Datum van
inontvangstneming

:

17/09/2024

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-535/24 – 1

Zaak C-535/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

6 augustus 2024

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 juli 2024

Verzoekende partij:

„Svilosa” AD

Verwerende partij:

Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo

BESLISSING

Veliko Tarnovo, 22 juli 2024

De **Administrativen sad Veliko Tarnovo** (bestuursrechter in eerste aanleg Veliko Tarnovo, Bulgarije) [OMISSIS] heeft tijdens de besloten zitting door de:

RECHTER: [OMISSIS]

bij de beoordeling [OMISSIS] van de administratieve zaak nr. 163/2024 van de Administrativen sad Veliko Tarnovo, met het oog op zijn beslissing, het volgende overwogen:

De procedure in onderhavige zaak is ingeleid middels een beroep van de handelsonderneming „Svilosa” AD, met zetel te Svishtov (Bulgarije), tegen de naheffingsaanslag [OMISSIS] van de belastingdienst van de Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo (regionale directie voor de stad Veliko Tarnovo van de nationale belastingdienst) van 9 november 2023, dat wat betreft het voor de rechter bestreden deel bij besluit van verweerder, de Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo pri Zentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite (directeur van de directie „Betwistingen in belasting- en socialeverzekeringzaken” van de stad Veliko Tarnovo bij het centrale bestuur van de nationale belastingdienst) is bevestigd; bij dit besluit zijn uiteindelijk de volgende aan de schatkist te betalen aanvullende belastingschulden vastgesteld: vennootschapsbelasting ten bedrage van in totaal 232 096,65 lev (BGN) te vermeerderen met rente van 113 874,63 BGN en btw van in totaal 517 976,16 BGN te vermeerderen met de verschuldigde rente van in totaal 284 161,01 BGN.

Bij het besluit, dat tijdens de openbare zitting op 15 juli 2024 in een proces-verbaal is opgetekend, heeft de rechter geoordeeld dat de feiten van de zaak duidelijk zijn, zodat hij heeft besloten tot de mondelinge behandeling over te gaan en een rechterlijke beslissing heeft aangekondigd.

Wat de beslissing ten gronde in de aanhangige zaak betreft, is de rechter van oordeel dat voor een juiste beslechting van het geding een bindende uitlegging van Unierechtelijke bepalingen nodig is en acht hij het te dien einde noodzakelijk om het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) ambtshalve op grond van artikel 267, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing.

I. Partijen in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster in het hoofdgeding is de naamloze vennootschap „Svilosa” AD, met zetel te Svishtov, district Veliko Tarnovo, Bulgarije – een rechtspersoon naar Bulgaars recht die voor btw-doeleinden is geregistreerd.
- 2 Verweerder in het hoofdgeding is de directeur van de directie „Betwistingen in belasting- en socialeverzekeringzaken” van de stad Veliko Tarnovo bij het centrale bestuur van de nationale belastingdienst (hierna omwille van de leesbaarheid: „directeur”).

II. Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

- 3 Rechtmatigheid van de naheffingsaanslag [OMISSIS] van de verantwoordelijke dienst van de regionale directie voor de stad Veliko Tarnovo van de nationale belastingdienst van 9 november 2023, dat wat betreft het voor de rechter bestreden deel bij besluit van verweerder, de directeur van de directie „Betwistingen in belasting- en socialeverzekeringzaken” van de stad Veliko Tarnovo bij het

centrale bestuur van de nationale belastingdienst is bevestigd; bij dit besluit zijn de volgende aan de schatkist te betalen aanvullende belastingschulden vastgesteld: vennootschapsbelasting ten bedrage van in totaal 232 096,65 BGN te vermeerderen met rente van 113 874,63 BGN en btw van in totaal 517 976,16 BGN te vermeerderen met de verschuldigde rente van in totaal 284 161,01 BGN.

III. Samenvatting van de feiten

- 4 „Svilosa” AD is een handelsonderneming, gevestigd te Svishtov (Bulgarije), en is voornamelijk als holding actief; haar activiteiten bestaan in de deelneming in dochterondernemingen, maatschappen van rechtspersonen en verenigingen voor economische doeleinden of de deelneming in het bestuur ervan. De onderneming was volgens de vereisten van de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet betreffende de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „ZDDS”) van 1 april 1994 geregistreerd; de inschrijving in het register is nog steeds geldig.
- 5 Op 15 december 2022 werd een belastingcontrole door het uitvaardigen van een later gewijzigde en aangevulde naheffingsbeschikking [OMISSIS] tegen de onderneming ingeleid. De belastingcontrole betrof de vaststelling van de daadwerkelijke btw- en vennootschapsbelastingschulden van de onderneming voor de periode van 1 december 2016 tot en met 31 december 2020 met betrekking tot de btw en van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2020 met betrekking tot de vennootschapsbelasting.
- 6 In het kader van de belastingcontrole werd vastgesteld dat de bewuste onderneming ontvangen juridische diensten voor de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2020 heeft aangegeven, waarbij de contractanten van die diensten [telkens] in de Verenigde Staten zijn gevestigd (alle contractanten zijn advocatenkantoren); de waarde van alle verrichte diensten bedroeg 2 613 990,62 BGN. In haar boekhouding heeft de onderneming een bedrag van in totaal 522 798,13 BGN als btw aangegeven en de zo berekende btw tegelijk afgetrokken.
- 7 Dienovereenkomstig werd verklaard dat deze juridische diensten verband hielden met een niet-terugbetaalde lening die door de onderneming als overbruggingsfinanciering was verstrekt, waardoor gerechtelijke procedures in de Verenigde Staten moesten worden gevoerd.
- 8 In dit verband hebben de belastinginspecteurs een overeenkomst voor een overbruggingsfinanciering van 14 juli 2016 en meerdere bijlagen als bewijzen bekeken. De overeenkomst is met de stichting „Mir za teb, mir za men” gesloten (vertaald: „Vrede voor jou, vrede voor mij”). In de overeenkomst is bepaald dat de kredietgever zich zal inspannen om tot uiterlijk 14 juli 2016 de noodzakelijke middelen voor een evenement [organisatie van een benefietconcert in Sofia (Bulgarije) voor kinderen die het slachtoffer van oorlog en geweld zijn; hierna omwille van de leesbaarheid: „evenement”] ten bedrage van maximaal

270 000 BGN in de vorm van een renteloze lening bijeen te brengen, op voorwaarde dat de terugbetaling vóór 1 oktober 2016 plaatsvindt; indien hij in verzuim raakt, zouden rente en extra leges en kosten verschuldigd zijn. Later werd voor de terugbetaling een nieuwe termijn tot en met 30 juni 2019 overeengekomen, waarbij in een van de bijlagen werd afgesproken dat de financiering niet meer dan drie miljoen leva mag bedragen en over het bedrag acht procent rente verschuldigd is.

- 9 Uit de boekhoudkundige gegevens en overgelegde bankafschriften bleek dat de bewuste stichting in werkelijkheid middelen voor een totaalbedrag van 5 367 044,47 BGN heeft ontvangen, die niet op haar rekeningen werden gestort, maar werden betaald aan personen (managers en bedrijven die concerten organiseren) die de artiesten voor het evenement hadden moeten inhuren; de betalingen werden echter voor rekening van de stichting gedaan.
- 10 Niettemin heeft het evenement in kwestie buiten de schuld van de stichting niet plaatsgevonden. De belastinginspecteurs zijn ervan uitgegaan dat de bestuursleden van de stichting de wettelijke vertegenwoordiger van „Svilosa” AD hebben gemachtigd om haar ook in het buitenland te vertegenwoordigen, zoals in het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Strikt genomen werd de persoon in kwestie hierdoor gemachtigd om zowel in Bulgarije als in het buitenland gerechtelijke procedures namens de stichting in te leiden. Er werd vastgesteld dat de in de Verenigde Staten gevestigde advocatenkantoren wegens het afgelasten van het evenement volgens de belastinginspecteurs namens „Svilosa” AD, maar ten behoeve van de stichting de opdracht hadden gekregen om de personen die hun contractuele verplichtingen niet waren nagekomen, voor de rechter te dagen.
- 11 In totaal zijn vijf advocatenkantoren na de onderhandelingen tussen de wettelijke vertegenwoordiger van „Svilosa” AD en de vertegenwoordigers van deze ondernemingen ingeschakeld; hun kostenramingen werden aanvaard. Deze verrichters van juridische diensten hebben de aan „Svilosa” AD verleende juridische diensten dienovereenkomstig in rekening gebracht (zonder btw te berekenen, aangezien deze vorm van belasting in de Verenigde Staten niet bestaat).
- 12 Aangezien de diensten volgens de algemene regel worden geacht te zijn verricht in de lidstaat waar het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde van toepassing is, heeft „Svilosa” AD de belasting zelf met 522 798,13 BGN berekend, waarbij de gegevens over de berekening van deze belasting ook in de inkoopboeken van de betreffende belastingtijdvakken werden opgenomen en de belasting in aftrek werd gebracht.
- 13 Op basis van deze feiten gingen de belastinginspecteurs ervan uit dat de aan de orde zijnde juridische diensten aan de onderneming die aan de belastingcontrole is onderworpen, namens de stichting ten opzichte van haar in gebreke blijvende schuldenaren zijn verleend, waarbij tussen „Svilosa” AD en deze schuldenaren geen rechtsverhouding bestond, die door hun gedrag ervoor verantwoordelijk

waren dat het evenement niet kon doorgaan. Er werd vastgesteld, en dit wordt ook niet betwist, dat er geen facturen voor juridische diensten met betrekking tot de vertegenwoordiging van de stichting door „Svilosa” AD in de bewuste gerechtelijke procedures in de Verenigde Staten zijn uitgereikt.

- 14 De gecontroleerde onderneming heeft de kosten voor de door de Amerikaanse advocatenkantoren verleende diensten echter wel geboekt en wel op doorlopende basis, waardoor haar boekhoudkundige resultaat voor de directe vennootschapsbelasting lager was. Er moet evenwel worden opgemerkt dat, volgens de resultaten van het door de rechter bevolen boekhoudkundige deskundigenonderzoek, de aan de stichting verstrekte lening tot de kortlopende financiële activa behoort, waarbij niet in geschil is dat inkomsten uit rente over deze activa ook op doorlopende basis tijdens de aan de orde zijnde belastingtijdvakken in de boekhouding werden opgenomen.
- 15 Ten slotte zijn de belastinginspecteurs en verweerster in het hoofdgeding ervan uitgegaan dat de vertegenwoordiging door „Svilosa” AD ten opzichte van de Amerikaanse advocatenkantoren en de financiering door onderneming van de door hen in het kader van de ingeleide procedures verrichte diensten, waarmee de stichting en dus „Svilosa” AD de bedragen moest terugvorderen die de in gebreke blijvende schuldenaren uit hoofde van de overeenkomst voor de overbruggingsfinanciering hadden ontvangen, om het niet verrichte diensten aan de stichting vormden en overeenkomstig de fictie van artikel 9, lid 3, punt 2, ZDDS tegen het standaardtarief van 20 % btw moeten worden belast. In zijn beslissing heeft de directeur met name verklaard dat dit correct is omdat „Svilosa” AD geen enkele vergoeding heeft ontvangen voor de diensten in het kader van de vertegenwoordiging van de stichting bij het instellen van de beroepen met het oog op de terugbetaling van de bedragen en bijgevolg aan de voorwaarde van „het verrichten om het niet” in de zin van § 1, punt 8, van de Dopalnitelni razporedbi na ZDDS (aanvullende bepalingen bij de ZDDS) is voldaan. Op basis van een bepaling van de nationale ZDDS wordt aangenomen dat de belastinggrondslag voor deze diensten het totale bedrag van de directe kosten van de verrichting is, waarbij het in feite om de belastinggrondslag gaat die in de overeenkomstige facturen is vermeld die door de Amerikaanse advocatenkantoren aan „Svilosa” AD zijn verstrekt.
- 16 Na de bestudering van het bewijsmateriaal deelt de rechter de conclusies van de belastinginspecteurs over de feiten niet volledig. Uit de volmacht in het dossier blijkt dat [OMISSIS] [de] bestuursvoorzitter van de stichting en [een] lid van het bestuur TB persoonlijk hebben gemachtigd om de stichting ten opzichte van derden te vertegenwoordigen, waarbij in punt 4 van deze volmacht is bepaald dat laatstgenoemde haar mag vertegenwoordigen in arbitragegeschillen en gerechtelijke procedures alsook tegenover alle andere autoriteiten en instellingen en bevoegd is om namens haar vorderingen e.d. in rechte op te eisen, en waarbij in punt 5 van deze volmacht een volmacht wordt verleend om de belangen van de stichting bij onderhandelingen met derden te behartigen. Volgens de Bulgarse wet hebben de handelingen van de vertegenwoordiger een rechtstreeks effect op

de rechtssfeer van de vertegenwoordigde partij; de machtiging is volgens artikel 36, lid 2, en de artikelen 38 en 39 van Zakon za zadalzheniata i dogovorite (wet inzake verbintenissen en overeenkomsten; hierna: „ZZD”) een eenzijdige verklaring. De vertegenwoordiger, die een natuurlijke persoon is, kan daarom in naam en voor rekening van de stichting handelen, waarbij de uitoefening van de vertegenwoordigingsbevoegdheid niet neerkomt op het verrichten van een dienst ten behoeve van de volmachtgever, maar op een wilsverklaring waarvan de gevolgen rechtstreeks effect hebben op de rechtssfeer van de volmachtgever.

- 17 Het is echter niet in geschil dat de financiering van de procedures tegen de schuldenaren van de stichting volledig voor rekening van de aan de belastingcontrole onderworpen persoon als ondernemer kwam, aangezien de facturen voor de verrichte diensten uiteindelijk aan haar als feitelijke betaler zijn uitgeschreven. Het is ook onbetwist dat deze financiering, net zoals de selectie van de procesvertegenwoordigers, die de stichting voor de gerechtelijke autoriteiten in de Verenigde Staten moesten vertegenwoordigen, zowel in het rechtstreekse belang van de stichting was als in het indirecte belang van de persoon die aan de belastingcontrole is onderworpen en die volgens de overeenkomst voor de overbruggingsfinanciering en de bijlagen daarbij als kredietgever optreedt.
- 18 Volgens de verwijzende rechter kunnen de genoemde omstandigheden, die in werkelijkheid de feiten van de verlening van de juridische diensten door de advocatenkantoren in de Verenigde Staten niet volledig weergeven, objectief gezien uit nationaalrechtelijk oogpunt op twee manieren worden geduid. Als eerste objectieve juridische optie zou hier sprake kunnen zijn van de nationale rechtsfiguur van de indirecte vordering op grond van artikel 134 ZZD, hetgeen veronderstelt dat de schuldeiser handelingen verricht om de vorderingen van de schuldenaar te innen teneinde zijn vermogen te vergroten, indien de schuldenaar passief blijft; hierdoor neemt het vermogen van de schuldenaar toe, dat voor de voldoening van zijn schuldeiser wordt gebruikt. De tweede rechtsfiguur, die gelet op de bewijsmiddelen in het dossier objectief in aanmerking komt, is die van het voeren van het beheer over een onderneming van een derde door verzoekster zonder dat zij daartoe door de stichting gemachtigd was (zonder bestaande volmacht), een bedrijf dat verzoekster ook in haar eigen belang is gaan beheren in haar hoedanigheid van kredietgever van de stichting.
- 19 Er dient te worden opgemerkt dat volgens de verstrekte digitale rekeningafschriften als gevolg van de door de Amerikaanse advocatenkantoren verrichte handelingen een deel van de aan de stichting verschuldigde bedragen rechtstreeks op de rekening van „Svilosa” AD is teruggestort; het is echter onbetwist dat de partijen bij de overeenkomst voor de overbruggingsfinanciering deze bedragen (ook voor boekhoudkundige doeleinden) als terugbetalingen op de door „Svilosa” AD verstrekte lening behandelen.
- 20 Hoe het ook zij, als gevolg van het optreden van de ingeschakelde Amerikaanse advocatenkantoren (*firms*), te weten Burney and Nixon LLP, Kaplan Papadakis & Gournis P.C., Lesnik Prince en Pappas, Steinbercher & Span LLP, is in totaal een

bedrag van 1 631 813 BGN geïnd: een bedrag dat lager is dan het bedrag dat voor de betaling van de verleende diensten is uitgegeven. Uit het dossier en het overgelegde bewijsmateriaal blijkt niet waarin de juridische vertegenwoordiging van de Amerikaanse advocatenkantoren precies bestond en tegenover wie de belangen werden behartigen.

IV. Aangevoerde bepalingen:

Nationaal recht:

14. In onderhavige zaak zijn de bepalingen van de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet betreffende de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „ZDDS”) in de versie met de in DV nr. 97 van 5 december 2017 bekendgemaakte en sinds 1 januari 2018 geldende wijzigingen van toepassing, die tijdens de voor het hoofdgeding belangrijke belastingtijdvakken niet zijn gewijzigd. Daarenboven zijn volgens de verwijzende rechter in de context van de onderhavige zaak de bepalingen van de ZZD, bekendgemaakt in DV nr. 275 van 22 november 1950, van kracht sinds 1 januari 1951 [OMISSIS] [laatstelijk] gewijzigd in nr. 96 van 1 december 2017, van kracht sinds 1 januari 2018, van toepassing.

A) Artikel 8 ZDDS: „Een dienst in de zin van deze wet is al hetgeen een waarde heeft en zich onderscheidt van een goed, van geld dat in omloop is, en van vreemde valuta die als betaalmiddel worden gebruikt.”

B) Artikel 9, lid 1, ZDDS: „Iedere levering van een dienst is een ‚dienst’.”

C) Artikel 9, lid 3, punt 2, ZDDS: „Het verrichten van diensten onder bezwarende titel omvat ook het om niet verrichten van diensten voor de privédoeleinden van de belastingplichtige natuurlijke persoon, de eigenaar, de werknemers of in het algemeen voor andere doeleinden dan voor de zelfstandige economische activiteit van de belastingplichtige.”

D) Artikel 60, eerste volzin, ZZD: „Iedereen die het beheer overneemt van een bedrijf waarvan hij weet dat het dat van een ander is, zonder daartoe een opdracht te hebben ontvangen, moet het beheer voeren totdat de betrokkene het kan overnemen.”

E) Artikel 60, lid 2, ZZD: „Hij moet het beheer zo voeren alsof hij over een machtiging zou beschikken.”

F) Artikel 61, lid 1, ZZD: „Indien het beheer naar behoren en in overeenstemming met de belangen van de andere is gevoerd, moet de betrokkene de namens hem overeengekomen verplichtingen nakomen, de bestuurder een vergoeding betalen voor de persoonlijke verplichtingen die hij op zich heeft genomen, en de noodzakelijke en relevante kosten te

vermeerderen met rente vanaf de datum waarop de kosten zijn ontstaan, aan hem vergoeden.”

G) Artikel 61, lid 2, ZZD: „Indien het beheer ook in zijn eigen belang is gevoerd, is de betrokkene slechts aansprakelijk voor zover hij zich heeft verrijkt.”

H) Artikel 62 ZZD: „Wanneer de betrokken persoon het bestuur goedkeurt, zijn de regels inzake vervanging van toepassing.”

I) Artikel 134, lid 1, ZZD: „De schuldeiser kan de vermogensrechten van de schuldenaar uitoefenen, indien de inactiviteit van de schuldenaar de voldoening van de schuldeiser in gevaar brengt, tenzij het gaat om rechten waarvan de uitoefening uitsluitend afhangt van de persoonlijke beslissing van de schuldenaar.”

J) Artikel 134, lid 3, ZZD: „Indien de uitoefening van het recht niet bestaat in het geldend maken van een vordering, moet de schuldeiser overeenkomstig de procedure voor de zekerheidstelling van vorderingen door de rechter gemachtigd worden om de handeling te verrichten.”

Unierechtelijke bepalingen

15. In onderhavige zaak zijn de bepalingen van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „richtlijn”) van toepassing.

A) Artikel 24, lid 1, van de richtlijn luidt als volgt: „Als ‚dienst’ wordt beschouwd elke handeling die geen levering van goederen is.”

B) In artikel 26, lid 1, onder b), van de richtlijn wordt bepaald: „Met diensten verricht onder bezwarende titel worden de volgende handelingen gelijkgesteld: het om niet verrichten van diensten door de belastingplichtige voor eigen privédoeleinden [of voor privédoeleinden van zijn personeel,] of, meer in het algemeen, voor andere dan bedrijfsdoeleinden.”

V. Rechtspraak

16. Nationale rechtspraak:

Ten aanzien van de vragen van de verwijzende rechter betreffende de uitlegging van de bepalingen van de richtlijn bestaat er geen relevante nationale rechtspraak.

17. Rechtspraak van het Hof

De verwijzende rechter kon geen relevante rechtspraak van het Hof vinden waarin de toepasselijke bepalingen van de richtlijn worden uitgelegd.

VI. Argumenten van de partijen

18. De door verzoekster aangevoerde argumenten voor de onrechtmatigheid hebben geen betrekking op de voor de verwijzende rechter noodzakelijke uitlegging van begrippen van Unierecht, noch op de toepassing ervan op de vastgestelde feiten van het hoofdgeding.

19. Verweerder voert evenmin argumenten met betrekking tot de toepassing van de bepalingen van de richtlijn aan, waarvan de uitlegging relevant is voor de door de rechter in het hoofdgeding vastgestelde feiten.

VII. Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

20. Volgens overweging 14 van de richtlijn kan het begrip „belastbare handeling” leiden tot moeilijkheden, met name wat betreft de met belastbare handelingen gelijkgestelde handelingen. Het is derhalve noodzakelijk deze begrippen nader te omschrijven. Bijgevolg moet het begrip „handeling” bij een dienst uniform worden uitgelegd met het oog op de toepassing door de lidstaten en met betrekking tot de toepassing door de rechters die in die lidstaten recht moeten spreken.

21. De inhoud van het begrip volgens de bewoordingen van artikel 24 van de richtlijn doet vermoeden dat het gaat om handelingen waarvan het resultaat alleen het resultaat van de in artikel 14 van die richtlijn bedoelde handelingen niet omvat.

22. Volgens de verwijzende rechter is voor het verrichten van de dienst, zoals voor elke tweezijdige rechtshandeling, de instemming (of aanvaarding) vereist van de persoon aan wie de dienst wordt verricht („geleverd”). Deze opvatting volgt uit de civielrechtelijke ontstaansgeschiedenis van het begrip „levering”, dat twee wederzijdse wilsverklaringen tussen de partijen veronderstelt die wat betreft de beoogde rechtsgevolgen met elkaar overeenstemmen. De in artikel 25 van deze richtlijn beschreven ficties leiden niet tot een ander resultaat, omdat de daarin beschreven handelingen strikt en uitsluitend in het licht van de doelstellingen van de Uniewetgever dienen te worden uitgelegd die met de toepassing van deze bepalingen worden nagestreefd.

23. In artikel 26, lid 1, onder b), van de richtlijn wordt het begrip „dienst” gebruikt, dat wat betreft de betekenis en inhoud met de definitie in artikel 24 zou moeten overeenstemmen, waarbij naast de andere voorwaarden, die niet uitputtend worden opgesomd, ook wordt verondersteld dat de diensten om niet worden verricht (dat wil zeggen dat het resultaat van de verrichting geen vergoeding in de zin van artikel 2 vereist).

24. Zoals de verwijzende rechter heeft vastgesteld, zijn de door verzoekster in het hoofdgeding verrichte rechtshandelingen en/of feitelijke handelingen in verband met de inning van de vordering van de stichting niet het resultaat van een

volmacht of opdracht die aan de onderneming voor deze werkzaamheden is verstrekt. De redenen voor de verrichte handelingen zijn, ten eerste, het niet-optreden van de stichting ten opzichte van haar schuldenaren en, ten tweede, de noodzaak dat de aan haar verstrekte lening plus rente wordt terugbetaald. Er is echter geen sprake van een wederzijdse rechtshandeling tussen de stichting en „Svilosa” AD in de klassieke zin van het burgerlijk recht op grond waarvan „Svilosa” AD gemachtigd zou zijn om namens en in het belang van de stichting om het niet rechtshandelingen en/of feitelijke handelingen te verrichten met het oog op het verhalen van haar vorderingen op haar schuldenaren die buiten de Unie zijn gevestigd.

25. Het Hof heeft echter al herhaaldelijk opgemerkt dat de begrippen van de richtlijn niet mogen worden verward met de rechtsbegrippen van het recht van de lidstaten (zie onder meer, en mutatis mutandis, het arrest van 21 november 2013, *Dixon Retail*, C-494/12, EU:C.2013:758, punten 20 en 21, en de daarin aangehaalde rechtspraak).

26. Om deze redenen vraagt de verwijzende rechter zich af of de begrippen „dienst” en „het om niet verrichten van diensten” rechtshandelingen en/of feitelijke handelingen omvatten die zonder opdracht of volmacht worden verricht door een voor de doeleinden van een gemeenschappelijk btw-stelsel geregistreerde persoon, waarmee rechtstreeks de inning van een schuldvordering ten gunste van een derde en indirect de voldoening van de schuldvordering van de handelende geregistreerde persoon op de persoon in wiens rechtstreeks belang die rechtshandelingen en/of feitelijke handelingen zijn verricht, worden nagestreefd, waarbij laatstbedoelde persoon wordt geacht de ontvanger van die dienst te zijn.

Op grond van bovenstaande overwegingen heeft de Administrativen sad Veliko Tarnovo, Zesde kamer,

BESLOTEN:

[OMISSIS] [*nationale procedure*]

Aan het Hof wordt krachtens artikel 267, eerste alinea, onder b), tweede geval, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende PREJUDICIËLE VRAAG gesteld:

Omvat het begrip „dienst” in de zin van artikel 24, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde of de uitdrukking „het om niet verrichten van diensten” in de zin van artikel [26], lid 1, onder b), van de richtlijn, rechtshandelingen of feitelijke handelingen die zonder een opdracht of volmacht zijn verricht door een voor de doeleinden van het gemeenschappelijke btw-stelsel geregistreerde persoon en waarmee rechtstreeks gestreefd wordt naar de inning van een vordering ten gunste van een derde persoon en indirect naar de voldoening van de schuldvordering van de handelende

geregistreerde persoon op de persoon in wiens rechtstreeks belang de betrokken handelingen zijn verricht?

De procedure in de zaak wordt [OMISSIS] GESCHORST tot het Hof uitspraak heeft gedaan.

[OMISSIS]